

Sygn. akt *IC 915/12*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Okręgowego Mariusz Tchórzewski

Protokolant: Katarzyna Radek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 lutego 2014 r. w Lublinie

sprawy z powództwa B. R.

przeciwko M. G. (1)

o zapłatę 29626 \$ z odsetkami w wysokości 12,5%

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powódki B. R. na rzecz pozwanej M. G. (1) kwotę (...),- (trzy tysiące sześćset siedemnaście) zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

IC 915/12 UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 19.11.2012 r. (k.2), uzupełnionym pismem z dnia 6.12.2012 r. (k.6-7 i 11) B. R. pozwała M. G. (1) o zapłatę kwoty 29626 \$ z odsetkami w wysokości 12,5% rocznie, wyliczanymi od poszczególnych kwot częściowych, tytułem zwrotu 17 pożyczek udzielonych w okresie 1.08.2002 r. – 9.08.2005 r.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa zaprzeczając, by strony zawierały umowy pożyczek, nie kwestionując zarazem otrzymania od powódki kwot wskazanych w załącznikach do pozwu.

Sąd Okręgowy ustalił stan faktyczny.

Strony procesu są rodzonymi siostrami. Do 2011 r. stosunki pomiędzy nimi układały się bardzo dobrze, rodzeństwo wzajemnie się wspierało we wszystkich kwestiach życia rodzinnego oraz majątkowo, utrzymywało ze sobą bardzo bliskie kontakty. Obie siostry założyły swoje rodziny, zamieszkiwały w N., na nieruchomości obok swoich rodziców, były współwłaścicielkami nieruchomości zabudowanych domem bliźniaczym dwurodzinnym.

W pierwszych latach XXI w. B. R. zaciągnęła w (...) Oddział B. kredyt na cele mieszkaniowe, przeznaczając uzyskane środki na zakup mieszkania (...) przy ul. (...) w L., w lokalu tym (nr (...)) zamieszkał następnie mąż powódki L. R. (1) (rencista) z małoletnim synem Ł.. W tym okresie sytuacja majątkowa rodziny siostry powódki - M. G. (1) - była bardzo ciężka, szwagier powódki pozostawał bez zatrudnienia, siostra M. pracowała na 1/2 etatu w aptece, utrzymując męża i pięcioro dzieci.

W 2002 r. powódka wyjechała do USA w oparciu o krótkoterminową wizę turystyczną i wbrew jej postanowieniom podjęła zatrudnienie na terenie USA, pozostając nieprzerwanie na terytorium tego państwa (C.) do chwili obecnej (nielegalnie), stale pracując i uzyskując dochody. W kraju pozostał jej mąż (rencista), mieszkający z nim syn Ł. i starszy syn M. R. (1), mieszkający oddzielnie na stacji (ojciec nie zgadzał się na jego zamieszkiwanie wraz z nim i bratem,

ze względu na nadużywanie alkoholu przez starszego syna). B. R. upoważniła siostrę M. G. (1) do prowadzenia jej wszelkich spraw majątkowych oraz opieki nad synem Ł. – którego chrzestną matką była M. G. (1). Umocowanie to obejmowało, między innymi, obowiązek spłaty pożyczek i kredytów zaciągniętych przez powódkę i jej męża w Banku Spółdzielczym w N. oraz (...) Oddział B., a także opłacanie czesnego w szkole społecznej, do której uczęszczał Ł. R., dokonywanie wszelkich innych wpłat związanych z jego nauką, zakupem podręczników itp., a w przyszłości – finansowanie studiów Ł. Mając to na względzie, a także bardzo dobre i bliskie relacje rodzinne pomiędzy siostrami, B. R. zaczęła przysyłać siostrze od sierpnia 2002 r., kilka razy w roku (w formie przekazów gotówkowych) różne kwoty dolarów USD, z przeznaczeniem na spłaty jej zobowiązań kredytowych, bieżących zobowiązań obciążających lokal mieszkalny zajmowany przez syna i męża, na prace remontowe w domu bliźniaczym w N. oraz lokalu mieszkalnym przy ul. (...) w L. (wykonywane przez szwagra – męża M. G. (1)), na pokrycie kosztów nauki syna Ł., na koszty utrzymania męża i synów, ale także – według potrzeb, na koszty utrzymania rodziny siostry. Wskazane transfery pieniędzy były zawsze inicjowane przez samą B. R., pozostającą w stałym kontakcie telefonicznym z siostrą M. G. (1) i posiadającą bieżącą, aktualną wiedzę, co do potrzeb jej bliskich oraz krewnych, siostry nigdy nie umawiała się na jakiegokolwiek pożyczki finansowe, nie uzgadniały ich warunków zwłaszcza, że w ówczesnej sytuacji M. G. (1) nie byłaby w stanie dokonywać zwrotu jakichkolwiek kwot z tytułu potencjalnych pożyczek. Wskazane przekazy gotówki były powszechnie i zgodnie traktowane w ich rodzinie, jako normalna i naturalna pomoc pomiędzy najbliższymi członkami rodziny o prawidłowych relacjach międzyludzkich, B. R. nigdy nie kwestionowała sposobu wydatkowania pieniędzy przekazywanych siostrze, nie miała żadnych zastrzeżeń, co do wypełniania przez siostrę obowiązków związanych z pieczę nad majątkiem i członkami rodziny powódki pozostałymi w kraju, nie żądała żadnych pokwitowań, sprawozdań. Pomoc finansowa B. R. nie ograniczała się do najbliższej rodziny, udzieliła też analogicznego wsparcia szwagierce swojej siostry - G. P. (1), darując pewną sumę dla niej przekazem na nazwisko siostry. W dalszym okresie czasu udzieliła także G. P. (1) formalnych pożyczek, przekazując wpłaty bezpośrednio dla niej. M. G. (1) cały czas spłacała raty zobowiązań kredytowych siostry i jej męża L. R. (1). Mimo, iż dokumenty płatnicze były wystawiane imiennie na męża powódki i adresowane na adres domu w N. (w czasie, gdy mieszkał on już przy ul. (...) w L.), ani on sam, ani jego synowie w ogóle nie zajmowali się kwestiami tych płatności, nie mieli pełnej wiedzy o stanie zadłużenia, ani obowiązkach obciążających formalnie męża powódki. Wynikało to z faktu pewnej nieporadności życiowej L. R. (1) oraz braku zaufania powódki do swoich synów (w tym Ł., podejmującego po skończeniu szkoły różnorodne próby odpłatnego studiowania), w konsekwencji czego to siostrę, a nie męża i synów umocowała do prowadzenia spraw majątkowych w kraju. W okresie 10.08.2002 r. – 9.08.2005 r. B. R. dokonała w opisany powyżej sposób i na wskazane cele łącznie 17 transferów dolarów USD, na łączną sumę 29626,- \$.

Pierwotnie, w 2003 r., na przekazach pochodzących od powódki wskazywany był oryginalnie tytuł transferu gotówki – „koszty utrzymania” (vide k.13-15), w późniejszym okresie powódka (lub osoba dokonująca wpłat w jej imieniu) zaniechała czynienia jakiegokolwiek adnotacji o przeznaczeniu sum przekazywanych siostrze.

Na początku 2006 r. M. G. (1) wyjechała do Irlandii (w sposób nagły, nieplanowy), gdzie podjęła legalnie zatrudnienie i zamieszkała na stałe, mimo formalnego (do chwili obecnej) zamieszkiwania w Polsce, w N.. Niezwłocznie, na prośbę B. R., sprowadziła do siebie syna powódki – Ł. R. – celem umożliwienia mu podjęcia zatrudnienia, utrzymywała siostrzeńca przez większość jego pobytu w Irlandii, w 2006 r. W związku z zaistniałą sytuacją, na prośbę M. G. (1), dotychczasową pieczę nad sprawami majątkowymi ciotki B. i wuja L. R. (1) przejęła córka M. – M. R. (2), której matka przysyłała z Irlandii pieniądze na spłaty rat kredytowych B. i L. R. (1). B. R. zaniechała dalszych transferów gotówki na rzecz siostry przebywającej już stale za granicą, zaczęła przekazywać sumy na pokrycie bieżących kosztów utrzymania bezpośrednio mężowi i synowi M. R. (1), których nie umocowała jednak do spłaty obciążeń kredytowych, nadal nie mieli oni wiedzy o zasadach spłaty długu L. R. (1).

Pod koniec 2006 r. znacząco pogorszył się stan zdrowia L. R. (1) na prośbę powódki, w październiku tego roku syn Ł. powrócił z Irlandii, do ojca. L. R. (1) zmarł w dniu (...) r. Mimo to, na prośbę powódki, nie poinformowano o tym fakcie kredytodawcy ((...)), córka pozwanej – M. R. (2) nadal (do marca 2011 r.) odbierała blankiety wpłat z (...) Oddział B. wystawiane na nazwisko nieżyjącego wuja L. (przesyłane wciąż na adres zamieszkania ciotki sprzed jej wyjazdu do USA) i dokonywała spłaty zadłużenia obciążającego ciotkę B. i kuzynów: Ł. i M. R. (1) (spadkobierców wuja). W okresie

04.2004-03.2011 r. pozwana i jej córka wpłaciły łącznie z tego tytułu, do (...) Oddziału B., kwotę 12206,57 zł. Ani M. R. (2), ani przekazująca jej pieniądze matka M. G. (2) nie traktowały tych wpłat, jako pożyczek udzielanych B. R., uznawały je za oczywistą pomoc świadczoną najbliższemu krewnemu – ciotce B. – przy bliskich i prawidłowych stosunkach rodzinnych pomiędzy nimi, analogicznie jak czyniła to siostra/ciotka wobec nich we wcześniejszym okresie czasu.

Po śmierci L. R. (1), na prośbę powódki, do mieszkania zajmowanego przez niego udała się siostrzenica M. R. (2) z matką powódki (babcią) i zabrały całość dokumentów małżonków R. znajdujących się w lokalu przy ul. (...)w L., na przechowanie przyjęła je matka powódki zamieszkująca w N.. Syn powódki Ł. R. wyjechał ponownie za granicę, aktualnie prawdopodobnie mieszka w Szkocji, zerwał kontakty z ciotką M. G. (1) i jej dziećmi. Mieszkanie powódki przy ul. (...)w L. stało puste przez kilka lat, syn powódki M. R. (1) mieszkał na stacji (ul. (...)w L.), sprowadził się do mieszkania matki dopiero pod koniec 2012 r. tak, że pełnomocnictwo udzielone mu do występowania w niniejszej sprawie wskazywało jeszcze w dacie sporządzenia (październik 2012 r.) na dalsze zamieszkiwanie poza lokalem matki (k.10, k.10v).

Opisane prawidłowe i bliskie stosunki pomiędzy stronami procesu zaczęły ulegać zmianie w 2010 r., po śmierci matki stron. Konflikt zaczął narastać na tle nieporozumień związanych z działem spadku po rodzicach, obejmującym majątek położony w N.. Ostatni raz siostry rozmawiały ze sobą telefonicznie w połowie 2011 r., w związku ze ślubem syna pozwanej. Po tej dacie kontakt bezpośredni nie był już podtrzymywany, B. R., reprezentowana przez syna M. R. (1), zaczęła eskalować roszczenia majątkowe wobec siostry i jej rodziny w postępowaniu działowym prowadzonym przed Sądem Rejonowym w Kraśniku oraz wystąpiła z żądaniem zwrotu całości kwot przekazywanych na nazwisko siostry w latach 2002-2005. W konsekwencji, M. R. (2) zaniechała (po marcu 2011 r.) dalszego pokrywania zobowiązań finansowych ciotki B. R. wobec (...) Oddziału w B..

B. R. zarówno bezpośrednio przed wniesieniem powództwa w 2012 r., jak też w toku niniejszego procesu w 2013 r. (wraz z nieustaloną inną osobą), dokonała szeregu adnotacji na posiadanych oryginałach blankietów przekazów gotówkowych, jak również przeróbek i zamazań adnotacji wcześniejszych. W konsekwencji, kopie niektórych tych dokumentów złożone, jako załączniki do pozwu, różniły się treściowo w odniesieniu do takich samych kopii załączonych do odpisu pozwu dla pozwanej, zaś dodatkowo nie odpowiadają w wielu przypadkach aktualnej treści oryginałów dokumentów złożonych ostatecznie do sprawy.

Przywołany stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody osobowe: zeznania pozwanej i świadków M. R., G. P. (k.152), kopie przekazów dołączone do pozwu (k.12-32), kopie przekazów otrzymane przez pozwaną, jako załączniki do odpisu pozwu (k.43-49), kopie przekazów poświadczonych w USA przez notariusza Stanu I. (k.57-73), kopie przekazów poświadczonych notarialnie (k.76-100), oryginały druków przekazów (koperta zbiorcza k.104), list powódki do męża z 18.11.2002 r. (k.108), zawiadomienia i blankiety wpłat na nazwisko L. R. (1) (k.111-141v).

Dokonując oceny wiarygodności poszczególnych dowodów Sąd miał na względzie, że de facto stan faktyczny nie był sporny między stronami, zarówno pozwana, jak też pełnomocnik powódki przyznawali określone okoliczności faktyczne podawane przez drugą stronę, a spór w niniejszym procesie sprowadzał się wyłącznie do kwestii charakteru i przeznaczenia kwot przekazywanych pozwanej przez powódkę w latach 2002-2005 oraz związanej z tym kwestii, czy na dokumentach przekazów gotówki B. R. zaznaczała cel przelewów, wywodzony obecnie w procesie. W konsekwencji, wszystkie dokumenty prywatne zgromadzone w sprawie należało uznać za wiarygodne z zastrzeżeniem, że w przypadku dowodów przekazów dolarowych ustalenie to odnosi się do treści dokumentów, bez adnotacji czynionych na nich długopisem. Dowody te w połączeniu z faktami przyznawanymi wzajemnie pozwoliły na ustalenie wiarygodności dowodów osobowych, pod kątem stworzenia łańcucha dowodów niesprzecznych wewnątrz, wzajemnie, logicznie się dopełniających. Zastrzeżenie to jest istotne, gdyż wszystkie zeznające osoby były emocjonalnie związane z jedną stroną procesu i w konsekwencji – żywotnie zainteresowane wygraniem sporu przez pozwaną. Mimo to, mając na uwadze przywołane kryterium oceny dowodów, Sąd nie dopatrywał się w zeznaniach pozwanej i świadków elementów podważających walor ich wiarygodności, dowody te były spójne, dopełniające i znajdowały oparcie w pozostałym materiale dowodowym. Przykładowo można wskazać, że zeznania G. P. o przekazywaniu jej kwot USD przez powódkę w wykonaniu umowy pożyczki znalazły potwierdzenie w postaci 3

oryginałów przekazów na nazwisko świadka, dołączonych do pliku dokumentów zawartych na k.104 mimo, że dowody te nie były powoływane przez stronę pozwaną w formie kopii składanych w sprawie. Z kolei fakt dokonywania wpłat do (...) Oddział w B. przez M. R. (2) – na nazwisko L. R. (2), został ostatecznie przyznany przez pełnomocnika powódki, który potwierdził okoliczność, że nie czyniła tego matka, on, brat, ani żaden inny członek jego najbliższej rodziny, a nie mógł tego czynić także ojciec, gdyż nie żył w datach wpłacania pieniędzy w Polsce, a sama powódka w liście kierowanym do męża w 2002 r. informowała go o upoważnieniu siostry M. G. (1) do zajmowania się tą kwestią. Także podnoszona przez świadków okoliczność niezamieszkiwania pełnomocnika powódki w mieszkaniu rodziców do końca 2012 r. znalazła potwierdzenie w treści dokumentów sporządzonych przez powódkę na potrzeby niniejszego procesu oraz w nieznanym przez pełnomocnika dokumentów rodziców pozostałych w mieszkaniu przy ul. (...) po śmierci ojca, uwiarygodniając fakty podawane przez pozwaną o braku zaufania siostry (w latach 2002-2005) wobec swojego syna, dla powierzenia mu pieczy nad majątkiem pozostałym w kraju.

Sąd w całej rozciągłości podzielił także zarzuty strony pozwanej, że jedyny dowód zgłoszony przez stronę powodową dla uzasadnienia powództwa – dowody przelewów gotówki – jest niewiarygodny w części odnoszącej się do odrębnych adnotacji wskazujących na cel przekazów pieniężnych.

Kwestia ta wymagała bardzo szczegółowego odniesienia i analizy, ze względu na podniesioną przez pełnomocnika pozwanej okoliczność niespotykanej w dotychczasowej praktyce postępowań sądowych rozbieżności treści odpisów dokumentów składanych w sprawie dla dostarczenia przez Sąd stronie przeciwnej, w odniesieniu do takich dokumentów przeznaczonych dla Sądu rozstrzygającego sprawę, jako załączniki do pozwu, czyli sporządzania różnych treściowo kopii tych samych dokumentów dla przeciwnika procesowego i dla Sądu.

Pierwszoplanowo należy poczynić uwagę generalną, że wszystkie dowody przekazów gotówki na ogólną sumę 29626\$ mają formę kolejnego egzemplarza druków samokopiujących, czyli nie są blankietami oryginalnymi pozostającymi w dyspozycji przedsiębiorcy dokonującego transferu pieniędzy, lecz kolejnymi egzemplarzami (przeznaczonymi dla wpłacającego pieniądze), których treść powstawała poprzez samokopiuwanie dokumentu, przy jego pierwotnym wypełnianiu pismem maszynowym i ręcznym. W konsekwencji, za oryginalne mogły być uznane wyłącznie wpisy mające postać kopiowych obrazów wpisów czynionych na pierwszej, oryginalnej karcie druku przekazu. Technika sporządzania przedmiotowych dokumentów wykluczała, zatem możliwość zamieszczania na poszczególnych (dalszych) kartach adnotacji w formie oryginalnych dopisków czynionych długopisem i wszystkie takie wpisy, opatrzone kopie dokumentu są bezspornie wtórne, dokonane w okresie późniejszym, nie były zamieszczane w momencie sporządzania dowodów wpłat tym bardziej, że były one dokonywane w kilku przypadkach, na tym samym dokumencie, różnym charakterem pisma, różnymi długopisami i co zostanie wykazane poniżej – w części już w toku procesu. Tym samym, bezspornie nie mogły być one znane odbiorcy przekazów (pозwanej), który otrzymywał przy odbiorze pieniędzy dokumenty nie wskazujące w żaden sposób na wolę nadawcy uzyskania ich zwrotu w przyszłości (czyli na „pożyczkę” poszczególnych kwot). Należy przy tym przypomnieć, że na części blankietów znajdują się oryginalne adnotacje o celu transferu pieniędzy („koszty utrzymania”) sporządzone maszynowo w trakcie sporządzania dokumentu (vide k. 13-15) i sprzeczne z nimi adnotacje sporządzone długopisem są tym bardziej niewiarygodne, rzutując na stosowną ocenę pozostałych dokumentów przedłożonych przez powódkę, wskazując na celową manipulację treścią dokumentów dla wprowadzenia w błąd organów procesowych.

Mając powyższe na względzie zobowiązano stronę powodową do przedłożenia oryginałów kopii przekazów posiadanych przez stronę i Sąd dokonał następującej analizy:

Nr karty akt sprawy, na której zamieszczono kopię dokumentu załączoną do	Nr karty akt sprawy, na której zamieszczono kopię dokumentu stanowiącą	Nr karty akt sprawy, na której zamieszczono kopię dokumentu poświadczoną	Nr karty akt sprawy, na której zamieszczono kopię dokumentu poświadczoną	Oryginały dokumentów złożone w kopercie na karcie 104 akt
---	---	---	---	--

pozwu, w październiku 2012 r.	załącznik do odpisu pozwu, doręczoną pozwanej, a okazaną Sądowi w trakcie procesu	przez notariusza w USA, w październiku 2013 r.	przez polskiego notariusza w grudniu 2013 r.	sprawy, w grudniu 2013 r.
12		57	92	adnotacja odręczna sporządzona długopisem na kopii blankietu
13	43 – brak słowa „pożyczka” w ręcznej adnotacji	58 – dodatkowy podpis pod adnotacją	91 – dodatkowy podpis pod adnotacją	adnotacje odręczne sporządzone różnymi długopisami, różnymi charakterami pisma; treść adnotacji odręcznej sprzeczna z adnotacją maszynową
14		59 – j.w.	90 – j.w.	j.w.
15		60	89	adnotacja odręczna sporządzona długopisem na kopii blankietu; treść adnotacji odręcznej sprzeczna z adnotacją maszynową
16	44 i 45 – dwie kopie tego samego dokumentu, na których jest słowo „pożyczka”, które nie występuje na innych kopiach złożonych w sprawie i na oryginale dokumentu !!!	63 - dodatkowy podpis pod adnotacją	87 - dodatkowy podpis pod adnotacją	adnotacje odręczne sporządzone różnymi długopisami, różnymi charakterami pisma
17		BRAK	99	brak tytułu przelewu

18	46 inna w formie adnotacja, niż na pozostałych kopiach złożonych w sprawie i na oryginale blankietu !	61	86	adnotacja odręczna sporządzona długopisem na kopii blankietu
19	47 - inna w formie adnotacja, niż na pozostałych kopiach złożonych w sprawie i na oryginale blankietu !	62	85	j.w.
20	48 – inna adnotacja, brak części adnotacji	64- dodatkowa adnotacja	84 - dodatkowa adnotacja	adnotacje odręczne sporządzone różnymi długopisami, różnymi charakterami pisma
21		BRAK	BRAK	brak tytułu przelewu
22	49 - inna treść adnotacji	65	88	adnotacje odręczne sporządzone różnymi długopisami, różnymi charakterami pisma
23		BRAK	100	brak tytułu przelewu
24		66- dodatkowa adnotacja	83 – dodatkowa adnotacja	adnotacje odręczne sporządzone różnymi długopisami, różnymi charakterami pisma
25		BRAK	98	brak tytułu przelewu
26		67	78	adnotacja odręczna sporządzona

				długopisem na kopii blankietu
27		68	76	j.w.
28		69	80	j.w.
29		70	82	j.w.; na odwrocie dokumentu zakorektorowane adnotacje odręczne o treści: „ G. Ś., Garnitur L., Moje ”
30		71	81	j.w.; na odwrocie dokumentu zakorektorowane adnotacje odręczne o treści: „ G.500 sklep, L.450, M.100, L. Z. ”
31		72	77	j.w.; na odwrocie dokumentu zakorektorowane adnotacje odręczne o treści: „ Na wakacje dla M. i K. ”
32		73 – przerobiona treść adnotacji	79 – przerobiona treść adnotacji	j.w.; na odwrocie zakorektorowane adnotacje odręczne sporządzone dwoma długopisami, różnymi charakterami pisma

Powyższe ustalenia jednoznacznie wskazują, że:

treść adnotacji zamieszczanych przez powódkę (oświadczenie pełnomocnika strony – k.152) na blankietach dokumentów ulegała zmianie i uzupełnianiu w trakcie trwania procesu

przed wszczęciem procesu na blankietach nie było przedmiotowych adnotacji, wskutek czego kopie dokumentów sporządzone w USA i doręczone pozwanej z odpisem pozwu nie zawierały jeszcze adnotacji zawartych na

załącznikach do oryginału pozwu, lub zawierały adnotacje inne w treści, lub formie, a sama strona straciła kontrolę nad przerabianiem dokumentów i sporządzaniem ich kopii (vide wniosek pełnomocnika strony z k.53, związany z zarządzeniem przedstawienia oryginałów dokumentów - nielogiczny i niezasadny w sytuacji, gdy treść oryginałów dokumentów pozostających w dyspozycji strony nie podlegałyby ciągłym zmianom już w trakcie procesu);

treść adnotacji uwidacznianych na kopiach, przy nieudolnej próbie strony powodowej ominięcia polecenia Sądu przedstawienia oryginałów dokumentów (przedstawiano dwukrotnie kopie poświadczane notarialnie, w zakresie wyłącznie jednej strony dokumentów) w konfrontacji z całością dokumentów i adnotacjami sporządzanymi przez powódkę na obu stronach blankietów wskazuje na następcze, sprzeczne z pierwotnymi, ustalanie przez B. R. celów poszczególnych transferów gotówki dla pozwanej siostry.

Konkludując, analiza przedmiotowych dokumentów i poczynionych spostrzeżeń jednoznacznie wskazuje na nieudolne opatrywanie ich adnotacjami wskazującymi na „pożyczki” dopiero w 2012 r., natomiast oryginalna treść dokumentów oraz zamazywane przez stronę (na oryginałach) wcześniejsze adnotacje powódki (ukrywane w przedkładanych kopiach) potwierdzają cele transferu gotówki podawane przez pozwaną i świadków.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo podlega oddaleniu w całości, wobec nieudowodnienia przez powódkę zasadności roszczenia.

Podstawą normatywną zgłoszonego żądania jest art. 720 § 1 k.c. Stronę powodową obciążał, na podstawie art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c., obowiązek udowodnienia faktu pożyczki, jej wysokości i upływu terminu z art. 723 k.c. dla domagania się jej zwrotu. W świetle poczynionych ustaleń obowiązkowi temu nie podołała. Bezsprzeczne jest to, że transfery łącznej kwoty 29626\$ dokonywane przez powódkę w okresie 10.08.2002-9.08.2005 r. na ręce siostry M. G. (1) nie były pożyczkami, ani innymi świadczeniami, z którymi wiązałyby się obowiązek zwrotu tych kwot przez odbiorcę przekazów. Były to, bowiem częściowo darowizny i częściowo kwoty przeznaczone na potrzeby członków rodziny powódki oraz zaspokajanie jej własnych zobowiązań (vide potwierdzające to także zamazane adnotacje na odwrotach oryginałów niektórych dokumentów przekazów), dokonywane w ramach normalnych stosunków rodzinnych. Ustalenie to ubocznie potwierdza również bezsprzeczny fakt pokrywania zobowiązań powódki przez córkę pozwanej siostry w okresie 2005-2011 r., że środków przesyłanych M. R. (2) przez pozwaną w okresie, w którym sama powódka przyznaje fakt zaprzestania przekazywania siostrze jakichkolwiek środków finansowych, po jej wyjeździe do Irlandii. Takie zachowanie pozwanej M. G. (1), która przez okres kilku lat własnymi pieniędzmi spłacała za siostrę jej zadłużenie w banku, może być logicznie uzasadnione wyłącznie w sytuacji występowania ówczasie tylko takich stosunków rodzinnych, na jakie wskazywali pozwana i świadkowie w swoich zeznaniach. Zasady doświadczenia życiowego w pełni uwiarygodniają i uzasadniają analogiczne zachowania powódki względem siostry i jej rodziny. Nie można także pominąć okoliczności podnoszonych przez pozwaną, że w okresie objętym podstawą faktyczną powództwa znana była powódce bardzo zła sytuacja majątkowa rodziny jej siostry M. i brak możliwości zaciągania przez nią pożyczek w tak znacznej wysokości, jak też wewnętrznie sprzeczne twierdzenie powódki, że pozywana siostra zaciągałaby u niej pożyczki, między innymi w celu spłacania zadłużenia powódki i jej męża w bankach oraz w celu ponoszenia kosztów wykształcenia syna powódki. Teza taka nie może być przyjmowana, przy stosowaniu racjonalnego rozumowania.

Brak udowodnienia obowiązku zwrotu przez pozwaną należności głównej czyni a limie niezasadnym roszczenie akcesoryjne, bez potrzeby pogłębionej analizy w zakresie zasadności żądanej stopy odsetek oraz przyjętego przez stronę terminu wymagalności poszczególnych roszczeń.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu oparto na dyspozycji art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2012 r. (t.j. Dz.U. z 16.04.2013 r., poz. 461). Sąd miał przy tym na uwadze, że w myśl art. 19 § 1 k.p.c. w zw. z art. 20 k.p.c. wartość przedmiotu sporu w sprawie wynosiła 96640,- zł (k.7), a to wobec niedochodzenia przez stronę odsetek od podanej liczbowo kwoty odsetek, co wykluczało ich „kapitalizację” w sprawie (por. post. SN z 24.02.2012 r. II UZ 63/11; post. SN z 14.01.2009 r. III PZ 2/08; post. SN z 28.11.2008 r. V CZ 78/08; post. SN z

30.05.2007 r. I CZ 38/07). W myśl § 2 ust. 3 rozporządzenia wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej zasądzone od strony przegrywającej proces, in casu nie podlegało powiększeniu o stawkę podatku VAT.